

Već odavno me progoni jedna uzrečica koja karakterizira današnje stanje svijesti većine populacije na Zemlji. To je ona dobra stara: "Majmun radi ono što majmun vidi."

Kako je to u stvari istina, govori i to da većina ljudi vjeruje, razmišlja i radi ono što je - vidljivo. Dakle, mnoge "nevidljive" stvari ih uopće ne zanimaju, niti su ih svjesni, a kamoli da se žele pozabaviti njima. Mnogi će i reći da nešto ne postoji - jer se to ne može vidjeti !!! Ljudi percipiraju stvari onakvima kakve ih oni vide VLASTITIM očima i kako se to slaže sa njihovim razmišljanjima i shvaćanjima. Dobro, danas je i većina svjesna da i postoje stvari koje su nevidljive za naše oči, ali ih možemo detektirati samo raznim tehničkim napravama. Npr. radio-valovi su nevidljivi za naše oči i uopće ih ne možemo percipirati bez upotrebe radio-prijemnika. Da bi saznali što nam jedan takav val donosi, moramo izabrati odgovarajuću frekvenciju na radio-prijemniku da bi se "sinhronizirali" s njegovom frekvencijom, te uz malo elektronike, poslušali, odnosno pretvorili ga u nama čujni dio spektra. Znači, otkrili smo nešto što prije nismo mogli uopće percipirati dok nam netko nije rekao da to postoji ili sami istraživali i tražili po eteru (prostoru u kojem se valovi šire).

Sada bih htio samo napomenuti da postoje jako puno valova različitih frekvencija, pa svi oni postoje u eteru istovremeno, a izabiramo samo jedan trenutno koji želimo slušati ili kojim se želimo koristiti. Jako slično je i s valovima svjetlosti. Svaka boja ima različitu frekvenciju, a postoje i područja koja ne vidimo (i ne čujemo kod zvučnih valova) pa ih ne možemo primjetiti prirodnim putem. Dakle, vjerojatno (i sigurno) postoje neke frekvencije koje čak i ne možemo izmjeriti današnjom tehnologijom. Što se sve tu nalazi? Koje energije? Tko zna... možda i neka živa bića, odnosno entiteti za koje nismo ni svjesni da postoje...

Hajdemo sad navesti osnovne principe našeg univerzuma gdje živimo, da bi shvatili kako to sve uopće funkcionira.

Sav materijalan i eterički svijet (univerzum u cjelosti, odnosno ono što postoji, što jest), sastoji se od 7 raznih nivoa postojanja, odnosno svjesnosti.

1. Denzitet - početna faza kreacije. Jako gust i materijalan. Tu se najdulje uče lekcije koje se trebaju proći da bi se savladao taj stupanj. Njega obično čine: voda, vatra, zrak i zemlja. Tu je čitava lepeza raznih minerala i kristala, te mješavine svih tih "materijala". Dakako, i oni su na određen način živi, samo ih mi takve ne možemo percipirati jer živimo prekratko da bi to uopće primjetili. Svaki denzitet ima svoje određene zakone, pa tako i ovaj najjednostavniji, odnosno najnesvesniji.

2. Denzitet - na ovaj nivo svjesnosti spadaju biljke i životinje. One imaju grupnu svijest, odnosno svaka jedinka unutar jedne vrste doprinosi zajedničkim iskustvima i zajedničkoj svijesti. Naravno, i u ovom denzitetu postoje određena pravila koja su, naravno, drugačija od onih iz prvog denziteta. Članovi 2. denziteta crpe energiju (hrane se) onima iz prvoga. Također mogu posjećivati prvi denzitet (biti u njemu), ali su oni bića 2. denziteta koji prebivaju u onom prvom. Npr. ribe žive u vodi i one su 2. denzitet, ali pošto su u vodi, podvrgavaju se pravilima vode prvog denziteta. Voda tada možda nije svjesna ribe u njoj, ali je riba svjesna vode u kojoj živi.

3. Denzitet - ovaj nam je jako poznat jer mi (ljudi) živimo u njemu. Naveo sam ljudi u zagradi jer postoje i druga bića na 3. denzitetu, ali ne moraju biti na našoj Zemlji, već naseljavaju neke druge planete u univerzumu. Ovdje ću se sada ograničiti samo na našu Zemlju jer će nam to biti tako najjasnije. Mi ljudi živimo istovremeno u prvom i drugom denzitetu, crpimo energiju iz doljnja dva. Pijemo vodu, koristimo vatru, zemlju, udišemo zrak. Jedemo biljke i životinje jer se tako hranimo odnosno uzimamo energiju iz nižih denziteta. Mi imamo određenu svijest (otprilike samo pola ljudske populacije ima individualnu svijest, a ostala polovica grupnu - organski portali), tako smo trenutno jako izmješani, ali to tu sada nije toliko bitno. Činimo to što činimo, tu smo gdje jesmo, ali neki žele napredovati u viši denzitet i podići svoju svijest na viši nivo. Sada i lako uočavamo da se oni iz viših denziteta "hrane", odnosno na neki način uzimaju ili koriste energiju koju nalaze u nižim denzitetima. Sad dolazi onaj šok: pa ako vodu piju npr. biljke, mi jedemo biljke... pa tko "jede" nas? Da li smo mi na "vrhu" hranidbenog lanca? Pa hranidbeni lanac nema vrh, već sve ide u ciklusima... Dakle, tko bi mogao biti naš predator? Možda nas nitko trenutno ne "jede", ali definitivno nešto ili netko (to je u suštini stvari isto) izvlači neke energije iz nas i tako je koristi za svoje svrhe... Jel netko vidio neko uspravno biće, nalik na krokodila ili "zmaja"??? Ili nekog manjeg sivog s većim očima? Možda i nije... ali vidio... čekajte ! Pa majmun samo radi što majmun vidi !!! Možda se i ne mogu "vidjeti" našim osjetilima ili tehnologijom?!? Eh, sad nastaju i drugi problemi...

4. Denzitet - evo, baš se ovdje nalaze ovi što sam malo prije spomenuo. Stanovnici 4. denziteta se koriste svim zakonima 4. denziteta, a mogu se "kretati" bez problema našim 3. denzitetom. Mi smo kao voda koju pije npr. krava, ili krava koju uzgajaju ljudi... ili ljudi koje koriste bića iz 4. denziteta za razne svrhe koje još nismo niti svjesni - pa naravno - mi smo još u 3. denzitetu svjesnosti. Sad tu moram napomenuti da bića mogu imati 2 polariteta opredjeljenosti. OPS kao opredjeljeni prema sebi i OPD opredjeljeni prema drugima. Na prva 3 denziteta sve je većinom OPS. U 4. denzitetu postoje oba polariteta. OPS manipulira, izvlači, isisava energije iz nižih i istih denziteta, a OPD daje, pomaže drugima u napretku i ne miješa se u slobodnu volju entiteta. Dakle, prvi usisava energiju, drugi ju ekspandira (širi). U 4. denzitetu, moguće je biti u materijalnom (fizičkom) obliku, ili po potrebi i u eteričkom (energetskom) obliku. Glavna odlika ovog denziteta je promjenjivost fizičkog izgleda. Tamo 1 metar nije isto kao i 1 metar u našem 3. denzitetu. Tamo se može vidjeti tok svih energija, pravi izgled našeg univerzuma - zvijezde i planete su "portali" između raznih denziteta (ne dimenzije mješati s ovim). Tamo napokon uvidimo da linearno vrijeme ne postovji, već se sve odvija u nekim većim ili manjim ciklusima i možemo "uskočiti" u bilo koje selektirano "vrijeme" kroz "vremenski prozor". Ako vam se sad vrti već u glavi, pitajte nekog kvantnog fizičara što sve misli o ovome... Mnogi su već svjesni 4. denziteta kao 5. dimenzije (Einstein još...), a kakve sve pokuse u vezi toga rade danas... da ne raspravljamo sada. U ovom ne toliko "gustom" denzitetu činimo velike promjene. Da bi napredovali dalje, izgleda da moramo proći sve lekcije oba polariteta i samo kao OPD na kraju moći ići dalje...

5. Denzitet - duše koje trenutno ne okupiraju tijela, neutralni denzitet, kontemplacijska zona gdje idemo kad izađemo iz fizičkog tijela (umremo u 3. ili 4. denzitetu) i tu sagledavamo sve lekcije koje smo naučili. Tada biramo tijelo u koje ćemo se reinkarnirati da bi učili dalje. Izgleda da ne možemo izabrati viši denzitet sve dok nismo naučili sve iz nižega. Tu su isključivo svjesne energije, duše.

6. Denzitet - Sjedinjene misaone forme. U njemu su isključivo svjesne energije pretežno OPD polariteta, a OPS postoji samo kao misaona forma radi balansa. Neke nama mogu izgledati npr. kao svjetlost. O mogućnostima svijesti ovdje ne možemo ni zamišljati trenutno. Vjerojatno je još veća razlika među nama nego razlika jednog kamena i nas trenutno. Mi i kamenje se razlikujemo u 2 denziteta, a ovdje je razlika 3 denziteta... No jednom ćemo i tamo doći... Mogu poprimiti i fizički izgled kad posjećuju niže denzite. OPS iz ovog denziteta ne može otimati pojedince ili kršiti pravilo o slobodnoj volji kao njihovi sa denziteta 1 - 4.

7. Denzitet - SVE što jest, odnosno Primarna Kreacija. Neko ga zovu Bog ili tako nešto, ali mi svi smo dijelovi 7. denziteta. Činimo ga kao djelići ukupne kreacije. Zato kad govorimo o Stvoritelju nekome... mislim da je to odgovor. Dakle SVE... ukupno... ma teško je to sad i

zamisliti uopće. Tu ide energija duše koja je kompletirala svoj cjelokupni ciklus i naučila sve moguće lekcije koje postoje...

Kada se svi sjedinimo sačinjavamo 7. denzitet koji se vjerojatno opet manifestira kao prvi preko nekog vjerojatno prirodnog zakona univerzuma. I tako je sve u svemiru ciklus.

Napomena: denziteti 1 - 3 koegzistiraju zajedno u jednom te istom realitetu. 4. denzitet je viša vibracijska frekvencija od 3., pa zbog toga postoji u drugačijem realitetu ili dimenziji. Trenutno se približavamo valu koji nas dijeli od 4. denziteta tako da se u trenutku prolaza vala stapaju realiteti i dimenzije dva različita denziteta. Kao rezultat približavanja vala, mnogi ljudi (i ostali) će osjetiti pojave tzv. "bleedthrough"-a, "otvora" među denzitetima i realitetima, tako da će se ponekad realiteti preklapati sve dok se ne desi finalno stapanje uslijed prolaska vala. Mnogi su to već počeli osjećati, a bilo je i slučajeva kada su neki entiteti "slučajno" prošli kroz vremensko/prostorne prozore i tako se našli u našem 3. denzitetu. Neki su i umrli (ljudi našli su razne čudne stvorove koji su se jako brzo raspadali i nisu ličili ni na jednu životinju). Ponekad se dese neke stvari koje nemaju nikakve logike gledajući na naše poglede vremena i prostora, te nemaju nikakve podloge koju bi današnja fizika 3. denziteta mogla objasniti. Fizika u 4. denzitetu je sasvim drugačija. No, nećemo sada o tome...

Evo i još dodatnih pojašnjenja denziteta sa <http://quantumfuture.net/sr/denziteti.htm>

Denziteti se kao pojam prvi put pominju u tzv. Ra Materijalu, (Elkins, Rueckert) prije nešto više od 20 godina, mada su već odavno, na ovaj ili onaj način, izražavani kroz neka ezoterička učenja (drvo kabale, oktava, 'kosmosi' u učenju 4-ti Put itd.)

Denzitet označava jedan kvalitativno zaseban nivo postojanja. Svaki denzitet ima svoju vlastitu strukturu životnih formi i percepcije, kao i tipične lekcije za svijest koja u njemu obitava.

Denziteti se grubo mogu definisati ovako:

1- vi denzitet – neživa materija. Ukoliko ovdje razgovaramo o učenju, lekcije za materiju bi mogle biti u smislu učenja kako da se kombinuju primitivni biološki organizmi.

2 - gi denzitet – biljno i životinjsko carstvo – Lekcije su u vezi sa biološkim životom, opstankom, adaptacijom, kompeticijom, grupnim organizovanjem, kao što se to primjećuje kod životinja i drugih bioloških formi. Struktura duše ovdje generalno podrazumijeva duhovni bazen određene vrste, međutim, kad ta vrsta postane naprednija, njeni individualni pripadnici mogu se izdvajati uz pomoć raznovrsnijeg individualnog učenja.

3-ći denzitet - ljudi – Ovdje se lekcije iz drugog denziteta nastavljaju u jednoj kompleksnijoj

formi, kao bitka za dominaciju u društvu, opstanak itd. Individualno stečena ličnost i individualno učenje ovdje igraju mnogo veću ulogu nego u 2-om denzitetu. Ljudi se ovdje dijele na pre-adamične, koji dijele jednu grupnu dušu određene vrste i adamične, koji imaju individualnu dušu.

Posebna lekcija trećeg denziteta je donošenje odluke u smislu orijentacije, prema služenju drugima u svojoj najvećoj manifestaciji. Donošenje takve svjesne odluke traži posjedovanje individualne duše kao vjerovatno i veliki broj proživljenih života u 3-ćem denzitetu, kako bi duša stekla takav polaritet.

4-ti denzitet – on se opisuje kao djelomično fizičko stanje gdje oni koji su "diplomirali" u trećem denzitetu mogu da poprave ili dovedu do perfekcije polaritet kojeg su izabrali. OPS i OPD su zasebni u 4D i ne dolaze automatski u kontakt, osim u kontekstu njihove interakcije sa 3-ćim denzitetom.

Većina tzv. NLO fenomena podrazumijeva 4D OPS bića. Čisti OPS ne može se pojaviti iznad 4D, vjerovatno zato što je to posljednja materijalna oblast iako samo djelomično.

Bića 4-og denziteta uživaju mnogo svjesniju kontrolu nad fizikalnošću i generalno obrazuju grupe koje telepatiski dijele jednu zajedničku riznicu iskustava dok istovremeno zadržavaju određen stepen individualnosti.

5-ti denzitet – Duše iz nižih denziteta nalaze se između svojih inkarnacija u 5D. To je tzv. zona kontemplacije gdje se duše mogu osvrnuti na svoje prošle/buduće živote iz jednog čistog eteričkog stanja bivstvovanja. Međutim, da bi se napredak ostvario, duše se moraju inkarnirati u onom denzitetu koji najviše odgovara njihovom razvojnom stepenu.

6-ti denzitet – On odgovara nivou 'Imena Božjih' ili 'ujedinjenih misaonih formi'. Tu se nalaze entiteti OPD tipa kojima nije više potrebno da se reinkarniraju kako bi ostvarili taj nivo. To takođe odgovara anđelima ili dijanetičkim bićima prema drugim terminologijama.

7-ti denzitet – To je nivo gdje je sve jedno i jedno je sve, u praktičnom i istinskom smislu. Tu ne postoji više nikakva razlika između misli i realnosti. To odgovara pojmu jednog sveobuhvatnog božjeg bića ili univerzuma ili Apsolutnog Sunca (iz učenja 4-ti Put).

Taj koncept je veoma kompleksan i riječi 3-ćeg denziteta su nedostatne kako bi se opisali mnogi aspekti tog područja. U Ra Materijalu nalazimo jedan prilično sistematičan pregled te tematike a Kasiopejski materijal na istom tom temelju pruža određenu nadogradnju. Osnovnu poruku iz ovih učenja predstavlja to da je prelaz iz 3-eg u 4-ti denzitet u nekim slučajevima moguć, ali to zahtijeva ovladavanje lekcijama iz 3-ćeg denziteta, specifično preživljavanjem, karmom i formiranjem jednog istinski individualnog bića koje je u stanju da konstatno radi na polaritetu kojeg je odabrao. Ovladavanje samim sobom u smislu kako se to prezentira u 4-tom Putu, predstavlja jedan od domaćih zadataka u vezi s tim.

Različiti "kosmosi" koji su predstavljeni u kosmologiji učenja 4-ti Put, odgovaraju denzitetima. Direktna uporedba je nemoguća jer se većina tog materijala nalazi izvan domena ljudskih

doživljaja.

Prvi Denzitet

U skali denziteta, prvi denzitet odgovara neživoj materiji i energiji. S obzirom da ljestvica denziteta ima vezu s načinom kako svijesnost ulazi u interakciju sa svojom prirodnim okolinom, možemo reći da je 1-vi denzitet sirova materija na koju djeluje svijest kako bi iz nje nešto stvorila.

Prema nekim ezoteričkim učenjima, apsolutno sve, pa tako i neživa materija, uči na svoj vlastiti način, i ne postoji ništa što se na neki način može potpuno razdvojiti od svijesti. U tom smislu, za prvi denzitet se može reći da je to uspavana svijest koja još nije strukturirana u neki organizam ili vrstu živih stvorenja. Kako denzitet ide prema gore, tako i entiteti iz tog denziteta postaju raznovrsniji, sadržavajući u sebi više 'životnosti,' informacija i inteligencije, ponaosob.

Neživoj materiji mi ne možemo pripisati neku svijest koja je slična ljudskoj ili životinjskoj. Sheldrake-ova tvrdnja da postoji jedna morfička rezonancija između kristala mogla bi predstavljati nešto kao jednu vrstu interakcije ili učenja na nivou prvog denziteta. Ukoliko je jedna određena otopina jednom uspjela da se kristalizira, ona će se istovijetno kristalizirati u eksperimentima koji se sprovode na različitim lokacijama. Indikacije da i voda ima pamćenje (pogledaj tekst: Da li je voda svjesno biće?) mogu da predstavljaju još jedan primjer učenja u prvom denzitetu. Utiskivanje uzorka u jednu otopinu uz pomoć naizmjeničnih razređivanja, kao što se to radi kod pripravljanja homeopatskih preparata, može da posluži kao još jedan primjer za to.

Krajnji rezultat učenja u 1-om denzitetu bio bi za materiju da nauči da formira samo-replicirajuće organizme, stvarajući tako život. Prema Kasiopejskoj ili Ra kosmologiji, taj proces se ne smatra potpuno nezavisnim od pre-egzistirajuće svijesti, te bi se u tom smislu moglo reći da svijest iz budućnosti stvara svoje materijalne početke u prošlosti. To može da se odvija kroz razne procese, npr. manipulacijom kvantnih efekata na molekularnom nivou, kako bi se promovisalo formiranje građevinskih elemenata i inicijalni genom za primitivne organizme.

Prema Gurdžijevoj skali vodonika, to bi odgovaralo kategoriji H3072, koja obuhvata metale i minerale tj. materije koje nemaju biološko porijeklo.

Drugi denzitet

Prema ovoj skali denziteta, drugi denzitet odgovara svemu što raste biološki, sve do one tačke kad se naglasak evolucije prebacuje sa biološke evolucije vrste na mentalnu i duhovnu evoluciju individue koja se smatra posebnim izdankom te određene vrste.

Drugi denzitet počinje sa pojavom samo-replicirajućih organizama koji se podvrgavaju biološkoj evoluciji. Preciznu liniju između drugog i trećeg denziteta teško je povući ali bi ona generalno odgovarala odvajanju savremenog čovjeka od primata.

Učenje se odvija u svim denzitetima a u drugom denzitetu ono se prvenstveno odnosi na nivo adaptacije jedne određene vrste na određenu ekološku sredinu. Na drugi denzitet se ne može gledati striktno u darvinijanskom smislu. Bitno je napomenuti da su granične linije između vrsta jasno definisane ali da se tu pokazuju i određeni skokovi, kao i iznenadne formacije nekih vrsta za razliku od jedne lagane i dugotrajne tranzicije. U ezoteričkoj kulturi govori se o postojanju jedne nad-duše određenih životinjskih (i biljnih?!) vrsta, što može podrazumijevati nefizičku komponentu jedne životinjske (ili biljne?!) vrste. DNA bi tu definisala ili predstavljala fizičku reprezentaciju određene nad-duše a njeno učenje bi fizički moglo biti predstavljeno uz pomoć biološke evolucije te DNA. Na ne-fizičkom nivou, nad-duša određene životinjske vrste kao jedna efikasna jedinka evolucije, preduzima učenje kroz kolektivnu sumu svih njenih inkarnacija kroz sve individue te vrste.

Kako kapacitet za učenje individualnih članova te vrste raste, kao što je npr. slučaj kod nekih više razvijenijih životinja, fokus ili naglasak učenja može se prebaciti sa genetički prenošenog učenja cijele te vrste na ono što je naučeno od strane njenih individualnih pripadnika i uskladišteno u mozgu kao 'otisak duše' (soul-imprint', prim. prev.) Tako taj otisak duše može da postane individualan, i da se kao takav, više ne asimilira ili otapa u anonimnom 'duševnom bazenu' određene životinjske vrste.

Tako individualni fragmenti nad-duše određene vrste mogu postati samo-svjesni i kao takvi sposobni za prelaz u 3-ći denzitet.

Ovdje uzimamo u obzir mogućnost da se ti entiteti pojavljuju i kao ljudska bića tipa organskih portala (ili pre-adamični ljudi), u trećem denzitetu. (U nekim materijalima pojavljuje se podatak da su Nefilimi takođe bića trećeg denziteta ali nisu ljudska bića u pravom smislu riječi, mada imaju humanoidne karakteristike.) Njihova dalja tranzicija prema 4D može se nastaviti samo u slučaju kad jedna takva individua ostvari, odnosno, zadobije individualnu dušu. Čini se da ostvarenje individualne duše nije vezano samo za refleksivnu samo-svjesnost i kognitivno i bihevioralno učenje.

Iz Ra Materijala:

Pitanje: Uzmimo u obzir onaj momenat kada je jedan individualizirani entitet iz drugog denziteta spreman za tranziciju u treći. Da li bi ta individualizirana jedinka bila ono što mi danas smatramo pod životinjom?

RA: Ja sam Ra. Postoje tri tipa entiteta iz drugog denziteta koji mogu da postanu, 'produhovljeni', (enspirited, prim. prev.) da se tako izrazim. Prvi je životinja. One tu najviše dominiraju. Drugi je biljka, pogotovo one koje obrazuju tzv. zvučni vibracioni kompleks, "drveće". (U vezi boljeg razumijevanja ovoga, trebalo bi pogledati knjigu K. Birda, Tajni Život Biljaka). Ti entiteti su sposobni da daju i primaju dovoljno ljubavi i tako da se individualiziraju. Treći su minerali. U nekim slučajevima jedna određena lokacija/mjesto, kao vi to nazivate, može da postane energizirana do individualnosti kroz ljubav koju ona prima i daje u svojoj vezi sa nekim entitetom trećeg denziteta koji se nalazi u vezi s njom. To je najmanje uobičajen vid tranzicije.

Pitanje: Kad se dogodi ta tranzicija iz drugog u treći denzitet, kako onda taj entitet, bilo da se

tu radi o nekoj životinji, biljci ili mineralu, postane 'produhovljen'?

RA: Ja sam Ra. Entiteti ne postaju produhovljeni. Oni postaju svjesni jedne inteligentne energije unutar svakog dijela, ćelije, ili atoma, kako vi to kažete, svog bića. Ta svjesnost podrazumijeva onu svjesnost koja je već data. Iz beskonačnog dolaze svi denziteti. Ta samo-svjesnost dolazi iznutra, uz pomoć jednog katalizatora, kao razumijevanja određenih iskustava, kako bi mogli nazvati tu posebnu energiju, koja se iz atoma, ćelije ili svijesti kreće spiralno prema gore. Onda možda možete vidjeti da postoji jedno neizbiježno privlačenje ka onome, što bi mogli nazvati, jednom samo-spoznajom do koje na kraju dolazi.

Iz Kasiopejskog materijala:

Odgovor: [...] pazite: OPS orijentacija 3-eg denziteta uključuje i misao o "dominaciji" nad 2-im denzitetom, a tu se radi o jednom prostom nastavku nagomilavanja energije usljed približavanja talasa... Neke od tih lekcija su zaista interesantne. Ukoliko vi pretpostavljate da je hvatanje i zarobljavanje onih koji su manjeg kapaciteta od vašeg - "dobra stvar", zašto onda ne očekivati da će oni koji su većeg kapaciteta od vašeg, raditi to isto kada ste vi u pitanju?!?

[...]

Odgovor: ... Šta ako: neko sa drugog denziteta percipira stvari na osnovu njihove sličnosti, neko sa trećeg denziteta percipira stvari na osnovu njihove različitosti, a oni sa 4-og denziteta percipiraju stvari na osnovu njihove vlastite spojenosti/sjedinjenosti sa svima njima?

P: (L) Postoji li neki način za komunikaciju sa kitovima ili delfinima? Možemo li mi naći neki način da prebrodimo različitosti i ostvarimo neku razumnu, inteligentnu komunikaciju sa nekim kitom, delfinom ili slonom?

O: Vi ne morate da konverzirate "s nekima" koji su na jednom višem telepatskom nivou.

P: (L) Delfini i kitovi komuniciraju telepatskim putem?

O: Da. Isto tako i psi i mačke i zmiје itd. itd. jedino su ljudi oni koji su savladali "superiorniju" vještinu verbalne komunikacije.

Prema terminologiji Gurdžijeva, drugi denzitet čine "jedno i dvo-moždana" bića. Ovi 'mozgovi' su takođe poznati i kao centar za kretanje i emocionalni centar. (Pogledaj tekst: Gnostika). Sva živa bića imaju centar za kretanje koji je adaptiran njihovoj vrsti i koji reguliše njihove fizičke/fiziološke procese, šta god da oni mogu podrazumijevati. Više životinjske vrste imaju i emocionalni centar. Oba ova centra imaju i svoju inteligenciju u svojim specifičnim domenima ali još uvijek nemaju sposobnost za apstraktno razmišljanje. To je najznačajnije obilježje 'tro-moždanih bića,' koji prema Gurdžijevom terminološkom sistemu podrazumijevaju bića trećeg denziteta i viša.

Treći denzitet

U skali denziteta, ovaj nivo odgovara onim živim bićima koja imaju određeni stepen individualne svijesti i slobodne volje u skladu s tim, ako ništa, onda bar potencijalno. To bi impliciralo da bi jedno normalno biće 3-eg denziteta bilo jedan moralan entitet zajedno sa odgovornostima koja mu pripadaju. Dok se jedna životinja ponaša primarno u skladu sa tipičnim karakteristikama njene vrste, entitet trećeg denziteta bi trebao da ima jednu refleksivnu samo-svjesnost i slobodnu volju, te tako i da preuzme odgovornost na sebe u smislu karme i evolucije duše.

Dok se lekcije 2-og denziteta odnose na razvijanje jednog bića koje ima začetke individualnog karaktera i individualne inteligencije, nasuprot ponašanju koje mu je dirigovano od strane njegove vrste, lekcije trećeg denziteta odvođe to još dalje i omogućavaju razvitak jedne individualizirane i stalne duše. Kako bi se obezbijedio jedan katalizator za taj pravac razvoja, ljudska forma je fizički slabija i manje specifično adaptirana od onih formi sa viših nivoa 2-og denziteta. Takođe, verbalna komunikacija i potreba učenja jezika prvi put se pojavljuje u 3-em denzitetu. Životinje se nalaze u većoj harmoniji sa njihovom prirodnom okolinom i imaju jasniju međusobnu komunikaciju unutar svoje vrste. Prema Kasiopejcima, više životinjske vrste imaju neku vrstu zajedničke svijesti koja funkcioniše telepatski. Ukoliko takva (zajednička, telepatska) svijest postoji i kod ljudi, onda je ona slabija i manje pouzdana, tako da su ljudi s te strane više izolovani u odnosu jedan prema drugome. U drugu ruku, relativna fizička ranjivost ljudske forme čini kooperaciju potrebnijom nego što je to slučaj kod životinja, uopšte. To onda stvara jednu evolucionarnu priliku za razvijanje individualne inteligencije.

Razvijanje sposobnosti individualnog razmišljanja i posebne ličnosti za vrijeme života u ljudskom društvu onda služi kao katalizator za razvijanje jedne individualizirane duše. To u suštini obuhvata jedan izbor, baziran na slobodnoj volji, između služenja sebe samog ili služenja drugih, što predstavlja suštinski izbor evolucije duše.

To istovremeno podrazumijeva i jedno područje za ezoterički rad, te se tako ne smatra automatskom posljedicom same činjenice što je neko biće trećeg denziteta.

Gurdžijev označava čovjeka kao jedno 'tro-moždano biće,' nasuprot 'dvo-moždanim bićima,' za koje on smatra više životinjske vrste. Taj pojam se odnosi na čovjeka koji ima tri centra, - centar za kretanje, osjetilni centar i centar za razmišljanje, dok više životinje imaju samo centar za kretanje i osjetilni centar. Tako, prema Gurdžijevu, diferencijalni faktor predstavlja razvoj sposobnosti razmišljanja.

R. Steiner gleda na ovo pitanje malo drugačije. Prema njemu, životinje imaju fizičko, eteričko i astralno tijelo a čovjek ima isto to sa dodatkom jednog 'Ja'. Dok više životinje imaju slične bazične emocije kao ljudi, ljudski oblik se odlikuje jednom više razvijenijom samo-svjesnošću ili samo-reflekcijom. To čovjekovo 'Ja' predstavlja jedan više nego psihološki mehanizam samo-opservacije ili meta-kognicije. Prema Steineru, to je entitet koji se reinkarnira.

S druge strane, sa aspekta učenja 4-Put, na to 'Ja' se gleda kao na nešto što posjeduje samo jednu potencijalnu mogućnost koja može da se ostvari uz pomoć ezoteričkog rada. S tim u vezi, samo-svjesnost u psihološkom smislu je korisna ali sama po sebi ona ne čini ono stalno 'Ja'.

Problematika 3-ćeg denziteta nadalje se komplikuje konceptom Adamićnog i Pre-adamićnog ćovjeka, koji je takode poznat kao organski portal. Prema istoćnjaćkoj gnostici i Kasiopejcima, ćovjek ima tri stalna nića centra – motorni, emocionalni i intelektualni, ali on moće ili ne moće imati potencijal za ugnjećdenje jedne individualizirane duće u svoje ‘viće centre’. Tako se tu na pre-adamićnog ćovjeka gleda kao na jednu ćivotinju koja ima ljudsko tijelo i intelekt. Kao takav, on predstavlja jednu kariku u lancu evolucije duće od grupne duće, iz duhovnog bazena odrećdene (ćivotinjske) vrste iz drugog denziteta, prema njenoj individualizaciji u treććem denzitetu. Tako se moće reći da je mjesto koje normalno zauzima duća kod pre-adamićnog ćovjeka zaposjednuto od strane nećega što bi se moglo nazvati etnićkom kolektivnom dućom ili kolektivnom dućom vrste. S tim u vezi, takode se moće reći da pre-adamićni ćovjek oponaća funkcionisanje duće kod adamićnih ljudi (sa individualnom dućom) uz pomoć neke vrste apsorpcije i refleksije energije iz vićih centara, koju oni primaju od adamićnih ljudi. Razlika izmeću jednih i drugih nije oćigledna poćto su obe vrste ćovjeka sa psiholoćke strane isti. Razlika bi mogla biti samo u doćivljavanju spiritualnog i transcedentalnog. Razlika ne mora biti ni u psi- (vidovnjaćkoj) senzitivnosti jer takva osjetilnost takode postoji u drugom denzitetu. Ona tamo moće biti ćak i jaća i pouzdanija, nego u treććem.

Kao generalno pravilo, emocionalni sklop ćovjeka biva sve viće svjestan tokom njegovog napredovanja kroz treći denzitet. Bazićna osjećanja, bol, zadovoljstvo, instiktivna ljubav ili mrćnja prema nekome ili nećemu, teritorijalnost, stresne reakcije, seksualni nagon za parenjem, osjećaj za hijerarhiju, primitivno ćaljenje za nekim ili nećim i slićno, što se prenjele iz drugog denziteta, i dalje nastavljaju da egzistiraju. Ti osjećaji i nagoni su automatski a njihov ćablon nastaje imprintacijom ili utiskivanjem. Mećutim, oni su sada mećši i pogodniji za oblikovanje od strane ćovjekovog ‘Ja’, nego što je to slućaj u ćivotinjskoj formi. Prisustvo emocija ne treba se mijećati sa razvojem duće. U drugu ruku, prema Moravjevu, što su emocije viće rafinirane ili ‘inteligentnije’, kao što je to npr. jedna altruistićna ljubav, poćtovanje svoje i tuće slobodne volje, osjećanja za svetinje ili misterije, nagon ka potrazi za duhovnim, osjećaj lićnog integriteta i slićno, to moće predstavljati jedan most izmeću nićeg i vićeg. Tako se smatra da su to atributi individualne duće koja se formira. U drugu ruku, ćini se da se jedna individualna duća moće takode formirati na bazi jedne duboko ukorijenjene potrebe za kontrolom, što bi odgovaralo jednoj OPS polarizaciji. U oba slućaja, individua izabire koje emocije će razvijati a koje neće ispoljavati.

Ovaj pojam dva razlićita tipa ćovjeka nudi jedan detaljniji ćematski prikaz ućenja lekcija na temu individualizacije. Tek kad se doće negdje pred kraj tih lekcija, ono što postaje relevantno je izbor izmeću OPS i OPD polariteta, koji je baziran na slobodnoj volji date individue. Taj izbor, ućinjen na jednom jasnom i svjesnom temelju, priprema ćovjeka za prelaz u sljedeći denzitet. Isto kao što ćirom ćivotinjskog svijeta nalazimo primjere razvijenih bazićnih emocija i socijalne strukture, tako moćemo reći i da se osnove jedne duhovno svjesne i bezuslovne slobodne volje, razvijaju na krajnjem dijelu treććeg denziteta.

Ćetvrti denzitet

To je koncept jedne vrste egzistencije izmeću fizićkog i eterićnog. Dostizanje te oblasti postojanja ujedno podrazumijeva i cilj tzv. ‘velikog posla’ alhemićara. Dostiće se procesom

ascenzije/vaskrsnuća/uskrsnuća, (neke new-age grupe iz RH nazivaju to i – uzašašće) uz pomoć Talasa ili via 5D kad se postigne odgovarajući nivo svijesti/svjesnosti. Nadalje, čini se da viši eheloni "kontrolnog sistema matriksa" operišu upravo sa tog nivoa egzistencije, tako da se ne smije ignorisati moguće postojanje tog nivoa realnosti prilikom jednog dubljeg proučavanja same prirode našeg svijeta.

U ezoteričnoj literaturi postoji veoma malo podataka u vezi jednog središnjeg nivoa postojanja života između onoga što bi podrazumijevali pod ljudskim tipom i čisto bestjelesne egzistencije. Kosmologija 4-tog Puta primiće se prilično blizu ideji o bićima različitih denziteta uz pomoć dijagrama svih živih stvorenja. Tu bi kategorija anđela/planetarnih bića odgovarala 4-tom denzitetu a kategorija arhandela/solarnih bića – 6-tom denzitetu. Međutim, ti nazivi su prilično alegorični.

Mi ne raspolažemo matematičkim pojmovima koji bi mogli upravljati vremenom/prostorom na jednom takvom nivou. Mi čak ne možemo znati s nekom apsolutnom sigurnošću da li stvarno jedan takav nivo egzistencije istinski postoji. Mnogi ljudi doživljavaju promijenjena stanja svijesti i percepcije koja su tipična za jedan takav nivo međutim ti njihovi mistični doživljaji nisu konzistentni. Dakle, moramo priznati da ovdje pokušavamo nazrijeti obrise nečega što nismo u stanju potpuno opisati, niti smo u stanju opisati to 'nešto' bez nekih kontradiktornosti.

Postojanje takvog jednog nivoa indirektno se može nazrijeti uz pomoć manifestacija NLO-a i svega ostalog što je vezano za taj fenomen. Takođe postoji mnogo mitova koji govore o stvorenjima koja obitavaju negdje između materije i duha. Svemu tome možemo dodati i mnoge druge anomalije kao što su one u vezi vremena, prolaska kroz čvrstu materiju, mjesta ili objekti koji su veći iznutra nego kad ih gledamo iz vana itd.

Prema Kasiopejskim i Ra transkriptima, tokom evolucije svoje svijesti ljudi prelaze iz 3-ćeg denziteta u 4-ti, slično kao u školi iz trećeg razreda u četvrti. Kad se uspješno savlada materija predviđena za 3 razred stićemo uslove da pređemo u četvrti.

[Ovdje na pojam Talasa koji je već pomenut na nekoliko mjesta na ovom vebsajtu možemo gledati kao na ono poslednje 'zvono' na kraju školske godine kad je svakom učeniku, na osnovu njegovog pokazanog znanja, već određeno to da li je on stekao uslove za prelazak u viši razred ili će morati da ponavlja razred. Dakle, u momentu nailaska talasa oni učenici koji su spremni za viši razred naći će se tamo, dok će oni koji nisu, - ostati gdje jesu kako bi ponovili iduću školsku godinu (koja bi prema našoj percepciji vremena mogla da traje negdje oko 300 hiljada godina). Dakle, pogrešno bi bilo gledati na pojam tog Talasa kao na neku vrstu "spasa", možda se tu radi samo o jednom prirodnom "zvonu" koje označava kraj školske godine i uz pomoć kojeg se vrši 'transport' u četvrti razred onih učenika koji su savladali gradivo koje je bilo predviđeno za treći razred?!?

Ovdje bih preporučio da se takođe pročita ovaj tekst:
<http://www.cassiopaea.org/cass/Laura-Knight-Jadczyk/94percent.htm> jer postoje neke indikacije da bi u našem slučaju, situacija u vezi sa svim tim mogla biti 'malo' komplikovanija!?

Glavni kriterijum za to je ostvarivanje jednog konzistentnog 'Ja' koje se svjesno i stabilno može

odlučiti za OPD ili OPS vrstu daljeg postojanja. To naravno podrazumijeva jedan određeni nivo znanja i inteligencije, pošto se bez toga ova dva polariteta ne mogu raspoznati niti pravilno razumjeti.

S obzirom da su izvori informacija na ovu temu prilično oskudni, ovdje ćemo navesti neke od njih koje su nam stigle uz pomoć kanaliziranja:

Iz Ra Materijala:

Pitanje: Hvala vam. Da li nam možete dati jedan kratak opis uslova koji vladaju u 4-tom denzitetu?

RA: Ja sam Ra. Kad razgovaramo o tome morate uzeti u obzir da ne postoje riječi koje tačno mogu opisati četvrti denzitet. Možemo predstaviti ono što 4-ti denzitet nije a samo približno ono što on jeste. Iznad četvrtog denziteta naša sposobnost da opisujemo te stvari riječima postaje sve ograničenija, sve dok potpuno ne ostanemo bez riječi.

Ono što četvrti denzitet nije: on nije od riječi, ukoliko se za njih ne odlučimo. On nije od teških hemijskih vozila (u smislu tijela, prim. prev.) za kompleksne tjelesne aktivnosti. On nije od nedostatka harmonije unutar samog sebe. On nije od nedostatka harmonije unutar samih ljudi. On nije unutar granica mogućnosti za bilo kakvo narušavanje harmonije (ili uzrokovanje dis-harmonije prim. prev.).

Aproksimacije pozitivnih opisa: to je ravan bipedálnih (dvonožnih, prim. prev.) vozila koja su mnogo gušća i daleko punija života; to je jedna ravan gdje je neko svjestan svih misli drugih dijelova samog sebe (ili drugih 'Ja', prim. prev.); to je ravan gdje je neko svjestan vibracija u svojim 'drugim Ja'; to je jedna ravan sažaljenja i razumijevanja patnje koja vlada u trećem denzitetu; to je ravan koja žudno teži ka mudrosti ili svjetlosti; to je jedna ravan gdje su individualne razlike izražene ali se one automatski harmoniziraju uz pomoć grupnog koncenzusa.

Kasiopejci:

Odgovor: Nije baš jednostavno... Zamislite da idete autom u New Mexico a onda ga naglo "preskočite," pa umjesto tamo, stignete u San Diego, ili... krenete po povrće u neku prodavnicu u Santa Fe-e, i umjesto tamo, nađete se u Moskvi.

[...]

O: [...]. Sada pazite! Šta ako: neko iz drugog denziteta percipira stvari na osnovu njihove sličnosti. Neko iz 3-eg denziteta percipira stvari na osnovu njihove različitosti, a neko iz 4-tog denziteta percipira stvari na osnovu njihove vlastite sjedinjenosti (ili 'zajedništva', prim. prev.) sa svima njima?

[...]

P: (A) Imam još jedno pitanje. U jednoj aprilskoj seansi rekli ste: 'četverodimenzionalno, četvrti denzitet, vidite li'? Znači, povezali ste četiri dimenzije sa četvrtim denzitetom. Meni nije poznato

kako se 4-ti denzitet može matematički predstaviti ali znam kako matematički da predstavim četiri dimenzije. To je bilo prvi put da ste povezali dimenziju sa denzitetom. Da li tu stvarno postoji neka veza?

O: Da, zato što se 4-ti denzitet doživljava u 4-ro dimenzionalnoj realnosti.

P: (A) Kad govorimo o 4-dimenzionalnoj realnosti, da li je to onaj tip 4-dimenzionalne realnosti koji je predstavljen u Kaluza-Klein teoriji?

O: Vizuelni spektar.

P: (A) Da li to znači da četvrta dimenzija nema nikavu vezu sa petom dimenzijom koja je predstavljena u Kaluza-Klein?

O: Da. Postoji jedna greška u tim teorijama koja je u vezi prizme. Šta ti to govori?

P: (A) U vezi prizme?! Vizuelni spektar? Ne znam šta bi mi to trebalo reći. Nikada nisam naišao ni na kakvu vezu svega toga sa prizmom. Ali, šta je ta 4-ta dimenzija? Da li je to jedna dodatna dimenzija izvan ove naše 3 prostorne dimenzije, ili je to vremenska dimenzija?

O: Nema "Ajnštajnovog vremena." To je jedna dodatna prostorna karakteristika. Pojam "dimenzija" je tu korišten samo da bi se jednostavnije prišlo uobičajenim karakteristikama kojima se opisuju tri dimenzije. Ta dodatna "dimenzija" dozvoljava nekome da simultano vizualizira prema napolju i prema unutra

P: (A) Kad govorite o toj 4-toj dimenziji, šta je najbliži pojam tome od onih pojmova koji postoje u današnjoj fizici? Ne mogu da nađem ništa šta bih mogao uporediti s tim. To nije teorija relativiteta, nije Ajnštajn, nije u Kaluza-Klein...

O: Tačno, zato što ni ne postoji neka hipoteza o tome.

[...]

U Kasiopejskim transkriptima i Ra Materijalu postoji mnogo više podataka u vezi denziteta i dimenzija. Ovdje možemo samo reći da se tu radi o jednom potpuno novom svijetu. Nesto slično onoj "zemlji čuda" u kojoj se našla Alisa kad je prošla kroz ogledalo.

Čini se da u kontekstu NLO-abdukcija imamo i slučaj da se bića iz 3D mogu naći u uslovima 4-tog denziteta. Samim tim oni ne postaju bića 4-tog denziteta. Denzitet u kome neko normalno obitava zavisi od razvojnog stepena njegove svijesti.

Peti denzitet

Ovaj pojam se koristi kako bi se označilo jedno nefizičko ili bestjelesno stanje bivstvovanja u kome borave individue koje se inkarniraju od prvog do četvrtog denziteta između svojih inkarnacija. Ta oblast je takođe poznata i kao - zona za reciklažu.

Ra opisuje to kao prvi ne-fizički denzitet ili denzitet mudrosti. U tom denzitetu misli mogu stvarati realnost bez ikakvog ometanja od strane materijalnih ograničenja.

Ovdje treba da razlikujemo oblik boravka u 5-tom denzitetu između života od pojma duše 5-tog denziteta, što podrazumijeva jednu individuu koja je “diplomirala” na 4-tom denzitetu, te tako izgubila potrebu za daljim inkarnacijama.

Ovo područje se takođe nalazi izvan domena naših direktnih saznanja. Tako možemo navesti samo neke uopštene naznake u vezi moguće prirode svega toga i uporediti ih sa nekim drugim materijalima na temu reinkarnacije i života nakon života.

Inkarnacija u denzitet koji odgovara generalnom nivou razvoja jedne duše smatra se nečim što je neophodno za njen napredak. Neke veoma bitne lekcije mogu se naučiti jedino uz pomoć inkarnacije. Ta teorija je prisutna u mnogim ezoteričnim učenjima.

Ra objašnjava da se doživljavanje sastoji od dva jednaka dijela, prostora/vremena i vremena/prostora. Prostor/vrijeme bi tu odgovaralo inkarniranom životu sa kretanjem u prostoru i bez kontrole nad vremenom. Vrijeme/prostor bi odgovaralo kontemplaciji, kada se individua nalazi između života, sa slobodnim kretanjem u vremenu ali bez sposobnosti uticanja na prostor, tj. bar kada su duše 3-eg denziteta u pitanju.

Steiner objašnjava stanje između života kao jedan astralni svijet koji je utemeljen na mislima, na isti način kao što je fizički svijet zasnovan na materiji. Vrijeme za inkarnirana bića teče prema naprijed, vrijeme za bića koja se nalaze između života ide u suprotnom smjeru, tj. unatrag. Generalno govoreći, Steiner gleda na duh kao na nešto što upravlja ili vodi sadašnjost iz budućnosti, dok se materija kreće ka budućnosti iz prošlosti. Svaki momenat u svijesti tako podrazumijeva jednu tačku u kojoj se susreću te dvije struje. Steiner navodi detalje kako se u astralnom svijetu prošli životi sagledavaju kao u nekom ogledalu, gdje svaka individua može da vidi sebe iz vana, kroz oči svih onih s kojima je ona bila u nekoj interakciji.

Kasiopejci opisuju 5-ti denzitet kao jednu bezvremensku zonu. Tako je svako stanje između inkarnacija ISTOVREMENO sa svakim drugim takvim stanjem. Kontemplacija tako može biti momentalna ili beskrajno dugačka, ovisno o tački gledišta. Peti denzitet tako može da predstavlja nešto kao jednu izložbenu dvoranu svega što bi moglo biti moguće ali pretvaranje u stvarnost tih mogućnosti za svrhu vlastitog učenja mora da se uradi u onom denzitetu koji je najpogodniji za određene lekcije.

Razdaljina između bića bila bi u tom slučaju pitanje obične misli, gdje se razdaljina mjeri sličnostima. Tako, neko biće koje je fragmentirano ili nestalno tj. nije u skladu sa samim sobom, možda neće biti prepoznatljivo kao jedan poseban, karakterističan ili isti entitet. Znači, kada govorimo o jednoj linearoj ili vremenskoj liniji inkarnacija, mjereći jednostavno sličnosti između svakog “među-inkarnativnog stanja”, onda bi ona koja su sukcesivna bila mnogo bliža jedni drugima od onih koja su odvojena, usljed većih promjena kod duše.

Danas već postoji mnogo izvještaja na temu doživljaja za vrijeme tzv. stanja bliske smrti.

Jedna od zajedničkih karakteristika doživljaja ljudi koji su neko vrijeme bili klinički mrtvi je ta da su ti njihovi doživljaji uveliko bili u skladu sa njihovim sistemom vjerovanja. U mnogo slučajeva npr. hrišćani su se susretali sa Isusom. Neke od zajedničkih karakteristika takođe predstavlja ulazak u svijestlost ili prolazak kroz jedan tunel.

Ovdje je moguće da mentalni sklop čovjeka doživljava oko sebe one koncepte koji su mu bliski ili poznati. Moguće je da se tu radi i o onome što Steiner objašnjava u smislu da znanje o nečemu približava nekoga onome što mu je poznato, gdje metričnost razdaljine može da podrazumijeva jednu informativnu sličnost. Tako se neko nađe u društvu onih s kojima je živjeo. Postoje i neke indikacije da se ljudi uzastopno reinkarniraju zajednički ili "u timovima". Step en duhovne kohezije 'nakon' svake inkarnacije mogao bi da utiče na to koliko će se posla, planiranja ili učenja odvijati u tom 'periodu' između života. Tako, u nekim slučajevima možemo imati čisto mehaničko odvijanje zakona karme, a u drugim, manje ili više elaborirane životne planove.

[Dakle, ako ništa onda bar za svrhu vježbe ekspanzije naše sadašnje/ovdašnje svijesti, gledajući sa aspekta bezvremenosti 5-tog denziteta i prostorno-vremenske iluzije 3-ćeg, mi bi se istovremeno morali nalaziti i ovdje i tamo. Isto tako i ljudi koje poznajemo i svi ostali. S te strane moglo bi se objasniti zašto su mnogi od nas koji su doživljavali tzv. stanja bliske smrti, bili doćekani na "drugoj strani" od strane poznatih im osoba od kojih su neke "još uvijek bile žive u 3D". Isto tako, ne bi nas trebala iznenaditi mogućnost da neki aspekti nas samih već žive u 4D ili 6D. S te strane gledajući, ono što Kasiopejci rekoše: "Mi smo vi iz budućnosti" moglo bi stvarno da bude taćno, tj. bar za neke od nas. Ako nastavimo kontemplaciju na ovu temu, onda si možemo postaviti pitanje – da li postoji mogućnost za komunikaciju s tim dijelovima nas iz "budućnosti" imajući na umu da bi ono što mi podrazumjevamo "budućnošću" mogla biti nećija sadašnjost?! Na stranu to što se OPS entiteti sa jednog "mećusprata" trude da ometaju ovu vrstu komunikacije, ili nas kroz iste kanale zasipaju gomilama smeća; ili to što neki sa našeg sprata, koje ja lićno smatram "dezinformatorima velikog kalibra" (kao što je npr. S. Swerdlov) osporavaju valjanost SVAKOG izvora tih informacija.

Uostalom, jedna od 3D lekcija je i - vježbanje lićne razboritosti - a to svako od nas mora sam da ćini.

Od te naše razboritosti sada, uveliko može ovisiti i to gdje ćemo završiti u našoj budućnosti.]

Šesti denzitet

Taj pojam je korišten od strane nekih kanalisanih izvora (Kasiopejci, Ra) u smislu oznaćavanja njihovog 'nativnog' stanja bića. Prema istim izvorima, inspiracija za knjigu Donosioci Svitanja (Bringers of the Dawn, Barbara Marciniak) takoće potiće sa iste ravni postojanja. Prema Kasiopejcima, većina znakova u žitu su takoće dizajnirana i napravljena od strane bića 6-tog denziteta. Mnoge od tzv. "lutaćica" ('wanderer'-a) su duše ćiji je 6-ti denzitet njihova normalna postojbina i koje su se inkarnirale u ljudskom obliku kako bi ostvarile odrećenu misiju.

O 6-tom denzitetu ne možemo ništa konkretno reći a da to istovremeno možemo i verificirati, međutim, pokušaćemo to postaviti u određeni kontekst. Arhandeli i 'solarni svijet' Gurdžijevove kosmologije mogli bi da se odnose na šesti denzitet. Dijanetička i solarna bića Štajnerove kosmologije takođe se mogu vezati za šesti denzitet. Apsolut II, Moravjeva, tj. 'svijet svih zvijezda' i 'Hrist', takođe bi mogli da budu u određenoj vezi sa 6-tim denzitetom. Ova poređenja su samo aproksimativna i veoma je teško bez nekih kontradikcija opisati taj nivo.

Šesti denzitet ili 6D je nivo ne-materijalne egzistencije gdje obitavaju duše koje su prevazišle potrebu za inkarnacijom u bilo kom denzitetu. Šesti denzitet je posljednja stepenca prije sjedinjenja sa Jednim ili Sedmim denzitetom, kojeg Moravjev naziva - Bog Otac, a Gurdžijev – Apsolutno Sunce.

Kao i sa 4D, tu takođe postoji jedan koncept individualnih entiteta koji obrazuju komplekse društvene memorije, tj. zajednice u kojima svi entiteti dijele jednu istu bazu podataka doživljaja, iskustava i razumijevanja. Tu bi se radilo o jednom ezoteričkom nivou ljudskog razvoja gdje je razumijevanje ujedinjeno kroz praktikovanje objektivnosti.

Entiteti koji obitavaju na tom nivou su OPD prirode, što je rezultat djelovanja prirodnih faktora. Ovo je jedan kompleksan pojam čije razumijevanje možda nije ni moguće na našem nivou. Sam pojam orijentacije prema sebi (OPS) u 6-tom denzitetu predstavljen je kao jedan koncept ali ne i u smislu individualnih entiteta. S tačke gledišta 6-tog denziteta postoji određena razlika između koncepta i aktuelnog stanja. Misao i realnost postaju nerazdvojivi tek u 7-mom denzitetu što je takođe izvan naše sposobnosti izražavanja. Čisti OPS se ne pojavljuje u obliku funkcionalnih entiteta iza 4D, zbog njihove suštinske težnje za materijalnim i zbog subjektivizma koji kod njih dominira. Jedna veoma napredna OPS individua stiče jednu određenu vrstu ili količinu spiritualne mase koja na kraju 'upija' samu sebe, slično tzv. crnim rupama u materijalnom svijetu. Ukoliko bi jedan takav entitet savladao svoju preokupaciju, odnosno, nagon za kontrolom drugih i postao objektivniji, on onda ne bi bio više OPS entitet.

Entitet 6-tog denziteta živi u jednom svijetu od čistih misli ili svjetlosti i on/ona je svjetlosna forma bez nekog fiksnog tijela. Kasiopejci su jednom izjavili da ukoliko bi dva entiteta apsolutno pristupili Svemu Što Jeste, oni bi onda postali jedno i razlika između njih bi se izgubila. U tom smislu, možemo reći da je sve Jedno, s tačke gledišta 6-og denziteta, mada tu još uvijek postoji pojam individualnih entiteta. Tako, sam pojam objektivnosti je usko povezan sa konceptom života u sjedinjenosti sa sveprisutnim. Entitet koji vidi samo ono što želi da vidi bi u jednom takvom stanju 'implodirao' sam u sebi jer ne bi mogao da podijeli s drugima ništa osim svoje iluzije o samom sebi. To je upravo i razlog zašto na tom nivou ne postoji funkcionalni oblik OPS-a. Da bi neko bio jedno sa svim što jeste, on ne može imati predrasude. Isto tako, biti bez predrasuda ne znači da neko ne može pripisivati određene vrijednosti određenim stvarima ili izabrati u čemu će i gdje učestvovati, upravo obratno. Moglo bi se čak reći da su objektivnost i lišavanje predrasuda preduslovi za ostvarenje metafizičke slobodne volje. Čovjek ne može da izabere ukoliko on ne zna. Nadalje, on ne može ni znati ukoliko razmišlja na principu - "što je babi milo, to joj se i snilo". (Wishful thinking)

O percepciji vremena ili prostora u 6D, takođe se veoma malo može reći. Možemo samo pretpostaviti da se događanja u fizičkim denzitetima odatle vide kao iz "ptičje perspektive,"

zajedno sa različitim prošlostima i budućnostima, jednim pored drugih, umotanih kao u nekom klupku tj. kao niti koje predstavljaju različite mogućnosti. S tačke gledišta Gurdžijevove kosmologije, može se reći da jedan entitet iz 6-tog denziteta vidi dimenzije linearnog vremena i vječnost, gledajući jednu ravan postojanja sa svim njenim mogućim vremenskim linijama, kao s neke visine u trećoj dimenziji. Pojam vječnosti se u 4-om Putu tumači kao jedna dimenzija koja je vertikalna u odnosu na linearno vrijeme i u sklopu svih mogućih vremenskih linija. U nekom smislu moglo bi se reći da doživljavanje u 6-om denzitetu obuhvata 6 dimenzija. Na kraju krajeva, to su samo neke aproksimativne vizualizacije. Generalno, izvori iz 6D govore tako kao da je prošlost u 3D jedna otvorena knjiga a budućnost kao krošnja nekog drveta gdje svaka grana predstavlja jednu moguću varijantu budućnosti.

U tom smislu neki tvrde da vrijeme ne postoji u višim denzitetima mada se to ne treba previše bukvalno shvatati. Možda bi bilo ispravnije reći da se vrijeme tamo ne čini kao jedna jednosmijerna ulica u kojoj se većina stvari nalazi sakrivena iza nekog ugla, kao što se to u većini slučajeva nama čini.

Kasiopejci, kad govore o sebi, često koriste izraz "mi smo vi iz budućnosti". To možemo uzeti u kontekstu jedne od mogućih budućnosti gdje su neki od nas postali ti Kasiopejci. Međutim, postoje druga ljudska bića i budućnosti s kojima to nije slučaj, pa možda i prošlosti u kojima nije ni došlo do ostvarenja komunikacije s njima, pa tako se onda nije ni došlo do tih informacija. Tako bi taj proces uspostavljanja kontakta mogao predstavljati i uspostavljanje jedne veze između određenih linija iz prošlosti sa određenim linijama u budućnosti. U tom slučaju, određeni entiteti iz 6D bi iz 'ptičje perspektive' ostvarivali tako nešto nešto sa sobom iz prošlosti. To bi u nekom smislu značilo da Kasiopejci stvaraju i izgrađuju sebe uz pomoć podučavanja i vođenja aspekata sebe ili svojih 'Ja' iz prošlosti. Međutim, ovakve metafore su nepotpune jer tu takođe jezički formulišemo linearnu uzročnost koja vjerovatno u takvom jednom kontekstu ne postoji, gledajući iz 6D perspektive.

Iz Ra Materijala:

Ra: 'U vezi sa denzitetima, sunce kao nebesko tijelo može fizički da se čini kao jedno ogromno tijelo sazdano od mase gasovitih elemenata koji prolaze kroz jedan proces fuzije i koji pri tome zrače toplotu i svjetlost. Metafizički, značaj sunca za denzite od 4-og do 7-og je u skladu sa razvojnim sposobnostima entiteta koji ih nastanjuju da shvate životno stvaranje i ko-entitet, ili drugo-Ja, prirodu tog sunčevog tijela. Tako, sunce mogu da posjećuju i nastanjuju oni iz 6-tog denziteta koji obitavaju u vremenu/prostoru a ono može biti i djelomično stvarano, iz jednog momenta u drugi, tokom procesa evolucije entiteta 6-og denziteta. [...] U tom denzitetu, neki entiteti, čiji način reprodukcije je fuzija, mogu da se odluče da dožive taj dio iskustva u smislu bivstvovanja kao sunčevo tijelo. Tako, dio svjetlosti koju vi primete možete da zamislite i kao jedan izdanak stvaralačkog izražaja ljubavi 6-tog denziteta.'

Kraj

Napomena: Ukoliko uzmemo u obzir da mi nismo u stanju da objektivno vidimo, odnosno, interpretiramo ni ono što se zbiva na ovom našem denzitetu/nivou postojanja, nego da u većini slučajeva smatramo svoje lične iluzije objektivnom realnošću, onda možemo bar pokušati

zamisliti koliko je nezahvalno pokušavati opisati druge nivoe postojanja, pogotovo one koji su viši od ovog našeg.

